

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

1996

Julkaistu Helsingissä 11 päivänä huhtikuuta 1996

N:o 234—244

SISÄLLYS

N:o		Sivu
234	Laki merilain muuttamisesta	699
235	Laki oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n muuttamisesta	702
236	Laki ulosottolain 3 luvun 2 §:n ja 7 luvun 1 §:n muuttamisesta	703
237	Asetus aluksen takavarikkoa koskevan lainsäädännön muuttamisesta annettujen lakien voimaantulosta	704
238	Valtioneuvoston päätös maataloustuotteita jalostavan teollisuuden kehittämishankkeisiin myönnettävästä tuesta	705
239	Valtiovarainministeriön päätös veron ja metsänhoitomaksun eräpäivistä vuodelta 1995	707
240	Valtiovarainministeriön päätös vuoden 1996 kiinteistöveron eräpäivistä	708
241	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös energiatuen myöntämisen ehdoista	709
242	Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun piiritoimistojen oikeudesta antaa energiatukea koskevia sitoumuksia	712
243	Sosiaali- ja terveysministeriön päätös sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta	713
244	Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä	714

N:o 234

Laki

merilain muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
muutetaan 15 päivänä heinäkuuta 1994 annetun merilain (674/94) 4 luku ja 21 luvun 1 §:n momentti sekä
lisätään 21 luvun 5 §:ään uusi 3 momentti seuraavasti:

4 luku

Aluksen takavarikko

1 §

Sovelletamisala

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan aluksen takavarikkoon tässä luvussa tarkoitetun merioikeusvaatimuksen turvaamiseksi, josta on nostettu tai voidaan nostaa kanne Suomessa tai ulkomailla.

Luvun säännöksiä sovelletaan alukseen, joka on merkitty Suomen alusrekisteriin tai vastaavaan ulkomaiseen rekisteriin.

Luvun säännöksiä ei sovelleta:

1) suomalaisiin aluksiin silloin, kun haki-
jalla on asuinpaikka tai pääasiallinen toimi-
paikka Suomessa; eikä

2) veroja ja julkisia maksuja koskeviin
saamisiin eikä muihin julkisoikeudellisiin tai
niihin rinnastettaviin rahasaamisiin.

2 §

Suhde yleisiin takavarikkosäännöksiin

Tämän luvun mukaiseen aluksen takava-
rikkoon sovelletaan, mitä oikeudenkäymis-
kaaren 7 luvussa ja ulosottolain 3, 4 ja 7
luvussa säädetään takavarikosta ja sen täy-

HE 158/95
LiVM 2/95
EV 97/95

34—1996

460301A

täntöönpanosta, jollei tässä laissa muuta säädetä.

3 §

Takavarikon edellytykset

Alus voidaan määrätä takavarikkoon ainoastaan 4 §:ssä tarkoitetun merioikeusvaatimuksen perusteella.

Takavarikkoon määräämiseen sovelletaan lisäksi, mitä oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 1 ja 2 §:ssä säädetään takavarikon edellytyksistä.

Jos takavarikon hakijalla on saatava, jonka vakuutena on 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettu meripanttioikeus alukseen, alus voidaan määrätä takavarikkoon, vaikka ei ole saatettu todennäköiseksi, että on olemassa vaara, että vastapuoli menettelee hakijan oikeutta vaarantavalla tavalla.

4 §

Merioikeusvaatimus

Merioikeusvaatimus tarkoittaa vaatimusta, jonka perusteena on yksi tai useampi seuraavista seikoista:

- 1) aluksen yhteentörmäyksellä tai muulla tavalla aiheuttama vahinko;
- 2) aluksen aiheuttama tai aluksen käytöstä aiheutunut kuolema tai henkilövahinko;
- 3) meripelastus;
- 4) sopimus, joka koskee aluksen käyttämistä tai vuokraamista joko rahtaus sopimuksella tai muulla tavalla;
- 5) sopimus, joka koskee tavarankuljetusta aluksella rahtaus sopimuksen tai konossementin perusteella tai muulla tavalla;
- 6) aluksella kuljetetun tavarankuljetuksen häviäminen tai vahingoittuminen;
- 7) yhteinen haveri;
- 8) merilaina;
- 9) hinaus;
- 10) luotsaus;
- 11) aluksen käyttöä tai ylläpitoa varten toimitettu tavara tai varusteet toimituspaikkakunnasta riippumatta;
- 12) aluksen rakentaminen, korjaaminen tai varustaminen taikka telakointimaksu;
- 13) palkka tai muu hyvitys, joka päällikölle tai muulle aluksessa toimessa olevalle on toimensa perusteella suoritettava;
- 14) päällikön, lastinantajan, rahdinantajan,

laivaajan tai asiamiehen aluksen tai sen omistajan lukuun suorittamat kulut;

15) aluksen omistusoikeutta koskeva riita;

16) aluksen yhteisomistajien välinen aluksen omistusta, hallintaa tai käyttöä taikka tuottoa koskeva riita; tai

17) aluksen kiinnittäminen tai alukseen kohdistuva muu sopimukseen perustuva panttioikeus.

5 §

Takavarikon kohde

Takavarikko voidaan kohdistaa alukseen, jota merioikeusvaatimus koskee.

Jos merioikeusvaatimus perustuu 4 §:n 1—14 tai 17 kohdassa mainittuun seikkaan, takavarikko voidaan kohdistaa 1 momentissa tarkoitetun aluksen sijasta myös muuhun alukseen, jolla merioikeusvaatimuksen synnyessä on sama omistaja kuin 1 momentissa tarkoitettulla aluksella.

Jos joku muu kuin aluksen omistaja on henkilökohtaisesti vastuussa 2 momentissa tarkoitettua alukseen kohdistuvasta merioikeusvaatimuksesta, takavarikko voidaan kohdistaa alukseen, jota merioikeusvaatimus koskee, taikka velallisen omistamaan alukseen.

Sen estämättä, mitä 1—3 momentissa säädetään, alus voidaan määrätä takavarikkoon ainoastaan silloin kun siihen voidaan kohdistaa merioikeusvaatimusta koskevia täytäntöönpanotoimenpiteitä Suomessa.

Aluksen katsotaan kuuluvan samalle henkilölle, kun sama henkilö tai samat henkilöt omistavat kaikki sen osuudet.

6 §

Takavarikon määräämisen rajoitukset

Saman velkojan pyynnöstä alus voidaan määrätä takavarikkoon ainoastaan yhden kerran saman merioikeusvaatimuksen perusteella.

Jos merioikeusvaatimuksesta on asetettu vakuus aluksen vapauttamiseksi takavarikosta, alusta ei saa määrätä takavarikkoon saman vaatimuksen johdosta. Alus voidaan kuitenkin määrätä takavarikkoon, jos velkoja

näyttää, että asetettu vakuus ei ole enää voimassa taikka muutoin on olemassa erityiset syyt takavarikolle.

7 §

Takavarikoidun aluksen käyttö

Takavarikkoon määrätyn aluksen lähtö on estettävä.

Jos alus on määrätty takavarikkoon 4 §:n 15 tai 16 kohdassa mainitun perusteen johdosta, tuomioistuin voi kuitenkin takavarikon ajaksi:

1) sallia, että se, jonka hallinnassa alus on, takuuta tai muuta vakuutta vastaan saa käyttää alusta; tai

2) määrätä aluksen käytöstä muilla ehdoilla.

8 §

Viittaussäännös

Toimivaltaisesta tuomioistuimesta tämän lain mukaisessa aluksen takavarikkoa koskevassa asiassa säädetään 21 luvussa.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Tasavallan Presidentti
MARTTI AHTISAARI

21 luku

Toimivaltainen tuomioistuin ja oikeudenkäynti merioikeusjutuissa

1 §

Merioikeudet

Meriselitystä, 4 luvun mukaista aluksen takavarikkoa sekä 18 luvun 21 ja 22 §:ssä tarkoitettuja asioita käsiteltäessä tuomioistuin on päätösvaltainen, kun siinä on merioikeuden puheenjohtaja yksin.

5 §

Toimivaltainen merioikeus matkustajien kuljetuksessa

Sen estämättä, mitä 1 ja 2 momentissa säädetään, kanne voidaan nostaa myös sen paikkakunnan merioikeudessa, missä kuljetuksen suorittanut alus on takavarikoitu tai joutunut muun turvaamistoimen kohteeksi. Kanteen nostamiseen silloin, kun vakuus on asetettu aluksen vapauttamiseksi takavarikosta, sovelletaan, mitä tämän luvun 3 §:n 2 momentissa säädetään.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 235

Laki

oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n muuttamisesta

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti
lisätään oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:ään, sellaisena kuin se on 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa (1065/91), uusi 3 momentti seuraavasti:

7 luku
Turvaamistoimista

4 §

Aluksen takavarikosta sekä toimivaltai-

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

sesta tuomioistuimesta eräissä tapauksissa säädetään merilain (674/94) 4 ja 21 luvussa.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 236

Laki**ulosottolain 3 luvun 2 §:n ja 7 luvun 1 §:n muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Eduskunnan päätöksen mukaisesti

muutetaan 3 päivänä joulukuuta 1895 annetun ulosottolain 3 luvun 2 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa (1066/91), sekä

lisätään 7 luvun 1 §:ään, sellaisena kuin se on mainitussa 22 päivänä heinäkuuta 1991 annetussa laissa, uusi 2 momentti seuraavasti:

3 luku

Yleisiä säännöksiä tuomioiden ja päätösten täytäntöönpanosta

2 §

Sen estämättä, mitä 1 momentissa säädetään, ulosottomies voi ilman ulosotonhaltijan määräystä panna täytäntöön yleisen tuomioistuimen oikeudenkäymiskaaren 7 luvun säännösten nojalla antaman turvaamistoimipäätöksen ja merilain (674/94) 4 luvun nojalla annetun takavarikkopäätöksen.

7 luku

Turvaamistoimipäätöksen täytäntöönpano

1 §

Merilain säännösten nojalla määrätyn takavarikon täytäntöönpanossa noudatetaan soveltuvin osin, mitä 1 momentissa säädetään. Takavarikkoon määrätyn aluksen käytöstä eräissä tapauksissa säädetään merilain 4 luvun 7 §:ssä.

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 24 päivänä marraskuuta 1995

Tasavallan Presidentti**MARTTI AHTISAARI**Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

HE 158/95
LiVM 2/95
EV 97/95

N:o 237

Asetus

aluksen takavarikkoa koskevan lainsäädännön muuttamisesta annettujen lakien voimaantulosta

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1996

Liikenneministerin esittelystä säädetään:

1 §

Seuraavat lait tulevat voimaan 21 päivänä kesäkuuta 1996:

1) merilain muuttamisesta 24 päivänä marraskuuta 1995 annettu laki (234/96);

2) oikeudenkäymiskaaren 7 luvun 4 §:n muuttamisesta 24 päivänä marraskuuta 1995 annettu laki (235/96); sekä

3) ulosottolain 3 luvun 2 §:n ja 7 luvun 1 §:n muuttamisesta 24 päivänä marraskuuta 1995 annettu laki (236/96).

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 21 päivänä kesäkuuta 1996.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1996

Tasavallan Presidentti

MARTTI AHTISAARI

Liikenneministeri *Tuula Linnainmaa*

N:o 238

Valtioneuvoston päätös maataloustuotteita jalostavan teollisuuden kehittämishankkeisiin myönnettävästä tuesta

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 1996

Valtioneuvosto on kauppa- ja teollisuusministeriön esittelystä päättänyt:

1 §

Euroopan talousyhteisön perustavan sopimuksen II liitteessä lueteltuja maatalousperäisiä raaka-aineita jalostavalle tai sanotussa liitteessä mainittuja tuotteita valmistavalle elinkeinonharjoittajalle tai ryhmälle elinkeinonharjoittajia voidaan myöntää yrityksen kokonaisvaltaiseen kehittämiseen tähtäävään hankkeeseen kehittämistukea valtion talousarviossa tähän tarkoitukseen varatuista määrärahoista sen mukaan kuin tässä päätöksessä määrätään.

Kehittämistukea voidaan myöntää hakijan esittämän suunnitelman mukaisesti yrityksen kilpailukykyä parantavaan rajattuun liiketoiminnan kehittämishankkeeseen. Kehittämishankkeen on oltava yrityksen toiminnan laajuus huomioon ottaen merkittävä.

2 §

Kehittämishankkeen hyväksyttäviä kustannuksia ovat hakijalle suunnitelman mukaisen hankkeen toteuttamiseen tarvittavien ulkopuolisten palveluiden ja asiantuntijoiden käytön aiheuttamat tarkoituksenmukaiset menot kohtuulliseen määrään asti.

Kehittämistukea voidaan myöntää enintään 45 prosenttia kehittämishankkeen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista.

3 §

Tuen myöntää kauppa- ja teollisuusministeriö. Ministeriö voi liittää ehtoja myöntämäänsä tukeen, jos ehdot ovat tarpeen tässä

päätöksessä asetettujen tavoitteiden toteuttamiseksi.

4 §

Tukea haetaan kauppa- ja teollisuusministeriölle toimitettavalla hakemuksella. Hakemuksen tulee sisältää ainakin seuraavat tiedot:

- 1) hakijan toiminimi ja osoite,
- 2) yksityiskohtainen hankesuunnitelma ja laskelma kokonaiskustannuksista, sekä
- 3) hankkeen toteutusajankatelu.

Tukea voidaan myöntää vain hankkeeseen, jota koskeva hakemus on jätetty kauppa- ja teollisuusministeriöön ennen hankkeen aloittamista. Muutoin noudatetaan soveltuvin osin, mitä pienten ja keskisuurten yritysten kehittämistuen hakemusmenettelyn ja maksatusehtojen osalta on määrätty.

5 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö maksaa tuen eri hakemuksesta hankkeen edistymisen mukaan hyväksyttävien ja toteutuneiden kustannusten perusteella.

6 §

Tuen myöntämistä koskevaan päätökseen on asetettava ehto, että tuki on joko kokonaan tai osaksi maksettava takaisin, jos tuen saaja on:

- 1) antanut tukea tai sen maksamista haikiessaan olennaisessa kohdassa väärän tiedon,

2) salannut tuen myöntämiseen tai maksamiseen olennaisesti vaikuttavia seikkoja,

3) kieltäytynyt antamasta tuen maksamista tai valvontaa varten tarvittavia tietoja, asiakirjoja tai muuta aineistoa taikka avustamista tarpeellisessa määrin tarkastuksessa, tai

4) käyttänyt tuen muuhun tarkoitukseen kuin se on myönnetty.

Takaisin maksettavalle tuelle on maksettava sen maksupäivästä lukien vuotuista korkoa, joka vastaa Suomen Pankin vahvistamaa viitekorkoa lisättynä kolmella prosenttiyksiköllä. Jollei takaisin maksettavaa tukea makseta viimeistään eräpäivänä, on viivästyneelle määrälle maksettava korkolain (633/82) 4 §:n 3 momentin mukaista vuotuista viivästyskorkoa.

7 §

Tuen käyttöä valvoo kauppa- ja teollisuusministeriö apunaan kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun piiritoimistot.

Tuen myöntämistä koskevaan päätökseen on asetettava ehto, että ministeriöllä ja kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 1996

piiritoimistoilla sekä niiden valtuuttamilla on oikeus tarkastaa hakijan liiketoimintaa tuen hakemisen ja käytön valvonnan edellyttämässä laajuudessa sekä saada tarkastuksen edellyttämät asiakirjat ja muu aineisto käyttöönsä tuen saajalta. Tuen saaja on muutoinkin velvollinen avustamaan tarkastuksessa.

8 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa tarvittaessa tarkempia määräyksiä tämän päätöksen soveltamisesta.

9 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 1996.

Sen estämättä, mitä 4 §:n 2 momentissa määrätään, 1.1.1996 tai sen jälkeen käynnistyneet hankkeet voidaan tätä päätöstä sovellettaessa ottaa huomioon, vaikka hakemus on tehty hankkeen käynnistymisen jälkeen, edellyttäen, että hakemus on toimitettu kauppa- ja teollisuusministeriöön 60 päivän kuluessa tämän päätöksen voimaantulosta.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Hallitusneuvos Tuomas Aho

N:o 239

**Valtiovarainministeriön päätös
veron ja metsänhoitomaksun eräpäivistä vuodelta 1995**

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 1996

Valtiovarainministeriö on 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantalain (611/78) 4 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetussa laissa (586/87), päättänyt:

1 §

Verovuodelta 1995 maksuunpannun valti-on-, kunnallis- ja kirkollisveron sekä kansaneläkevakuutus- ja sairausvakuutusmaksun ensimmäinen erä on suoritettava viimeistään 4 päivänä joulukuuta 1996 ja toinen erä viimeistään 4 päivänä helmikuuta 1997.

2 §

Metsänhoitomaksu vuodelta 1995 on suoritettava viimeistään 4 päivänä joulukuuta 1996.

3 §

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 1996.

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 1996

Ministeri *Arja Alho*

Neuvotteleva virkamies Helena Ikonen

N:o 240

**Valtiovarainministeriön päätös
vuoden 1996 kiinteistöveron eräpäivistä**

Annettu Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 1996

Valtiovarainministeriö on 20 päivänä heinäkuuta 1992 annetun kiinteistöverolain (654/92) 28 §:n ja 11 päivänä elokuuta 1978 annetun veronkantolain (611/78) 4 b §:n nojalla, sellaisena kuin niistä jälkimmäinen on 26 päivänä kesäkuuta 1987 annetussa laissa (586/87), päättänyt:

1 §
Vuoden 1996 säännönmukaisen kiinteistö-
veron ensimmäinen erä on suoritettava vii-
meistään 18 päivänä syyskuuta ja toinen erä
viimeistään 20 päivänä marraskuuta 1996.

2 §
Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä
huhtikuuta 1996.

Helsingissä 27 päivänä maaliskuuta 1996

Ministeri *Arja Alho*

Neuvotteleva virkamies Helena Ikonen

N:o 241

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös energiatuen myöntämisen ehdoista

Annettu Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista 25 päivänä tammikuuta 1996 annetun valtioneuvoston päätöksen (45/96) 6 §:n, 7 §:n ja 11 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi myöntää valtion talousarvion momentilla 32.55.40 (Energiatuki) osoitetuista varoista energiatukea siten kuin tässä päätöksessä ja energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista annetussa valtioneuvoston päätöksessä (45/96) määrätään.

2 §

Tukihakemus jätetään siihen kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun piirittöön, jonka toiminta-alueella investointitai kehittämishanke toteutetaan ja muissa tapauksissa hakijan kotipaikan mukaan. Investointitukea on haettava ennen käyttöomaisuuden hankkimista taikka tuella rahoitettavan rakentamis-, muutos- tai parannustyön aloittamista. Kehittämistukea on haettava ennen kehittämishankkeen aloittamista. Hakemus tulee tehdä ministeriöstä saatavan lomakkeen mukaan.

Hakemuksesta ja sen liitteistä tulee ilmetä ainakin seuraavat tiedot:

- 1) hakijan virallinen nimi, osoitetiedot, ly-tunnus;
- 2) hankkeen tavoite, toteuttamissuunnitelma ja -aikataulu;
- 3) arvio hankkeen energiataloudellisista vaikutuksista;
- 4) hankkeen kustannusarvio ja rahoitus-suunnitelma;
- 5) kaupparekisteriote;
- 6) viimeisimmän tilikauden toimintakertomus, tuloslaskelma ja tase tilintarkastajan lausuntoineen; sekä
- 7) selvitys haetuista ja myönnettyistä muista julkisista tuista.

3 §

Investointihankkeet

Hyväksyttäviä kustannuksia voivat olla investoinnin suunnittelusta aiheutuvat kustannukset, koneiden ja laitteiden hankinnasta ja asennuksesta sekä niiden muutos- ja korjaustöistä aiheutuvat kustannukset, välittömästi investointiin liittyvien maa-alueiden hankinnasta ja sähköjohtojen rakentamisesta aiheutuvat kustannukset, rakennusteknisistä töistä ja rakennustöiden valvonnasta aiheutuvat kustannukset, raivaus- ja maanrakennusteknisistä töistä aiheutuvat kustannukset, käyttöönotosta ja käyttöönoton edellyttämästä käyttöhenkilökunnan koulutuksesta aiheutuvat kustannukset, hankkeen tiedottamisesta aiheutuvat kustannukset sekä investoinnin seurannasta aiheutuvat kustannukset. Lämmönjakeluverkoston rakentamisesta aiheutuvat kustannukset hyväksytään vain uutta teknologiaa sisältävissä hankkeissa. Maa-alueiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset voivat olla enintään 10 prosenttia hankkeen hyväksyttävistä kokonaiskustannuksista.

Tukea voidaan myöntää myös käyttöomaisuuden hankintaa vastaavasta vuokraamisesta aiheutuvista enintään 5 vuoden ajalta kertyvistä menoista (leasing-sopimus). Laskentaperusteena käytetään sopimuksen koko vuokrakaudelle laskettua keskimääräistä kuukausivuokraa. Tuen saajan maksama käsiraha hyväksytään menoksi edellä mainitulla tavalla lasketun vuokran lisäksi.

Investointihankkeen hyväksyttäviä kustannuksia eivät ole mm. tuen saajan yleiskustannukset, edustusmenot, rakennusaikaiset korot, liittymismaksut sekä arvonnlisäverotuksessa vähennettävät verot.

Kunnan ja kuntayhtymän osalta tukeen oikeuttavien kustannusten määrää harkittaessa ei oteta vähennyksenä huomioon tuettavaan hankkeeseen tai muuhun toimenpiteeseen kohdistuvaa osuutta arvonlisäverolain (1501/93) 130 §:ssä tarkoitettua arvonlisäveron palautuksesta, joka peritään kunnilta takaisin valtiolle sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

Kehittämishankkeet

Kehittämishankkeen tuen suuruutta määrätessä hyväksytään kustannuksiksi hankkeen suorittamiseen osallistuneiden henkilöiden palkat ja niihin liittyvät henkilösivukustannukset. Hyväksyttäviä kustannuksia voivat olla myös laite-, tarvike- ja ohjelmistokustannukset, matkakustannukset, hankkeen aiheuttamat tiedotuskustannukset sekä muut hankkeen aiheuttamat välittömät kustannukset. Yleiskustannusten määräksi hyväksytään enintään 10 prosenttia palkkojen ja henkilösivukustannusten yhteismäärästä.

Henkilösivukustannuksia voidaan hyväksyä joko maksettujen palkkojen tai tehdyn työajan palkkojen perusteella.

1) Henkilösivukustannukset maksettujen palkkojen perusteella:

Energiatukeen oikeuttavina henkilösivukustannuksina hyväksytään maksettujen palkkojen (kuukausipalkkojen) lisäksi vain todelliset, lakisääteiset sosiaalivakuutukset tai enintään 25 prosenttia palkoista.

2) Henkilösivukustannukset tehdyn työajan palkkojen mukaan:

Tehdyn työajan palkoilla tarkoitetaan hankkeeseen suoranaisesti osallistuneiden henkilöiden todellisia, tehollisen työajan palkkoja. Tehtyjen tuntien on oltava todennettavissa palkkakirjanpidosta tai siihen liittyvästä kustannusseurannasta.

Henkilösivukustannuksina hyväksytään todelliset, toteutuneet kustannukset, jotka muodostuvat välillisistä palkoista ja sosiaalikustannuksista. Välillisiä palkkoja ovat vuosilomapalkka tai -korvaus, lomarahaa, sairaus- ja koulutusajan palkka sekä eri virkavapaudet ja muut vastaavat. Sosiaalikustannuksina hyväksytään työnantajan lakisääteiset sosiaalivakuutusmaksut. Henkilösivukustannuksina hyväksytään enintään 50 prosenttia palkoista.

Matkakustannukset hyväksytään kulloinkin

voimassa olevan valtion matkustusohjesäännön mukaisina. Ulkomaanmatkat sekä osallistumismatkat konferensseihin, seminaareihin ja kansainvälistymistä edistäviin tapahtumiin tulee sisällyttää hakemuksen kustannusarvioon.

Laite- ja tarvikekustannuksista voidaan hyväksyä vain tuettavalle hankkeelle kohdistuvat kustannukset todellisten nettohankintahintojen mukaan. Hankkeeseen käytetyt määrät ja niiden hinnat on voitava todentaa laskuista tai varastokirjanpidosta. Mikäli pelkästään hankkeen toteuttamiseen käytetyillä koneilla, laitteilla ja ohjelmistoilla ei ole jäännösarvoa, hyväksytään ne todellisten nettohankintakustannusten mukaan. Muussa tapauksessa hyväksytään vain ministeriön kohtuullisiksi katsomat käyttökustannukset, vuokra tai leasing-maksut.

Muina välittöminä kustannuksina hyväksytään hankkeen edellyttämät vieraat palvelut, kuten konsultti- ja asiantuntijapalvelut, ATK-palvelut, konevuokrat, laitevakuutukset, käännös- ja tulkkaukuskustannukset sekä tulosten julkistamiseen liittyvät kustannukset.

Kehittämishankkeen hyväksyttäviä kustannuksia eivät ole mm. edustusmenot, vapaaehtoiset henkilövakuutukset, pankki- ja rahoituskustannukset, konttorikoneiden, autojen ja muiden vastaavien kestokulutushyödykkeiden hankintakustannukset sekä arvonlisäverotuksessa vähennettävät verot.

Kunnan ja kuntayhtymän osalta tukeen oikeuttavien kustannusten määrää harkittaessa ei oteta vähennyksenä huomioon tuettavaan hankkeeseen tai muuhun toimenpiteeseen kohdistuvaa osuutta arvonlisäverolain (1501/93) 130 §:ssä tarkoitettua arvonlisäveron palautuksesta, joka peritään kunnilta takaisin valtiolle sen mukaan kuin siitä erikseen säädetään.

4 §

Tuki maksetaan jälkikäteen hakemuksesta hankkeen edistymisen ja toteutuneiden kustannusten mukaan yhdessä tai useammassa tukipäätöksessä mainitussa erässä. Tukierät maksetaan hankkeen vastuuhenkilön allekirjoittaman maksatushakemuksen perusteella. Maksatushakemukseen sisältyvän tilityksen tulee perustua tositteisiin ja maksatushakemuksessa esitettyjen menojen tulee olla maksettuja.

Investointihankkeissa jokaisen maksatushakemuksen yhteydessä tulee esittää tuen saajan edustajan tai valvojan lausunto siitä, että hanke on siinä vaiheessa mikä on tuen myöntämispäätöksessä määrätty maksatuksen edellytykseksi. Tuen saajan tulee esittää myös selvitys hankkeen siihen mennessä toteutuneista kustannuksista. Tuen ensimmäisen erän maksatushakemuksessa tulee lisäksi esittää selvitys hankkeen kokonaisrahoituksesta sekä selvitys tuen kohteena olevan omaisuuden vakuuttamisesta vahingon varalta.

Viimeisen tukierän suoritusta haetaan ministeriön lomakkeella, joka tulee toimittaa kauppa- ja teollisuusministeriöön kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun hanke on toteutettu. Kehittämishankkeissa tuen saaja on velvollinen antamaan loppuraportin hankkeen tuloksista ja niiden hyödyntämismahdollisuuksista lopputilityksen yhteydessä.

Lopputilityksen tarkastamisesta ja hyväksymisestä tulee auktorisoidun tilintarkastajan (KHT, HTM, JHTT) antaa lausunto. Mikäli tuen saaja on kunta, kuntainliitto tai seurakunta, lausunnon antavat sen asianomaiset tilintarkastajat. Tilintarkastajan vakuutuksen tulee sisältää seuraavat kohdat:

— tilityksessä ja kustannuserittelyssä ilmoitetut maksetut menoerät perustuvat hyväksyttäviin tositteisiin tuen saajan kirjanpidossa ja kustannuslaskennassa;

— kustannuserittely on laadittu tässä päätöksessä ja tukipäätöksessä esitetyt ehdot noudattaen eikä siihen sisälly eriä, jotka niiden mukaan eivät ole hyväksyttäviä; sekä

— tilityksessä esitetyt hankkeen kokonaiskustannukset ovat oikeat ja rahoittajien rahoitusosuudet ovat esitetyn mukaiset.

Toteutuneiden hyväksyttävien kustannusten jäädessä alle tuen myöntämispäätöksessä mainitun määrän, on lopullisen tuen suuruus tukiprosentin ilmoittama määrä toteutuneista

hyväksyttävistä kustannuksista. Tuki maksetaan saajan ilmoittamalle pankkitilille. Saatuaan lopputilityksen hankkeesta ministeriö maksaa sen perusteella viimeisen maksuerän sekä vahvistaa samalla valtiontuen lopullisen määrän. Viimeinen maksuserä on vähintään 20 prosenttia hyväksyttävistä kustannuksista.

Erityisistä syistä kauppa- ja teollisuusministeriö voi yksittäistapauksissa antaa tuen myöntämispäätöksessään edellä esitetystä poikkeavia maksatusta, tilitysten tarkastamista ja hyväksymistä koskevia ohjeita.

5 §

Tuen saajan tulee pitää kirjaa hankkeen aiheuttamista kustannuksista siten, että ministeriölle esitetyt kustannukset ovat tarvittaessa vaikeuksista todennettavissa kirjanpidon alkuperäistositteista. Kauppa- ja teollisuusministeriöllä ja sen valtuuttamalla on oikeus tarkastaa hakijan koko varainkäyttöä tuen käytön valvonnan edellyttämässä laajuudessa tuen käytön ja tukiehtojen noudattamisen selvittämiseksi sekä tukihakemuksessa ja tuen maksamisen yhteydessä esitettyjen tietojen tarkistamiseksi. Tuen saaja on velvollinen esittämään kaikki tarkastuksessa tarvittavat tili- ja muut asiakirjat sekä muutoinkin avustamaan tarkastuksen suorittamisessa. Tarkastus on oikeus tehdä myös tuen saajan tiloissa.

6 §

Sen lisäksi mitä tässä päätöksessä määrätään, tuen saaja on velvollinen noudattamaan tuen myöntämis- ja maksatuspäätöksissä mainittuja muita mahdollisia ehtoja.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 3 päivänä huhtikuuta 1996.

Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Erikoistutkija Jari Kostama

N:o 242

Kauppa- ja teollisuusministeriön päätös
kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun piiritoimistojen oikeudesta antaa
energiatukea koskevia sitoumuksia

Annettu Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 1996

Kauppa- ja teollisuusministeriö on energiatuen myöntämisen yleisistä ehdoista 25 päivänä tammikuuta 1996 annetun valtioneuvoston päätöksen (45/96) 6 §:n nojalla päättänyt:

1 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun piiritoimisto voi myöntää tukea energiatuen myöntämisestä annetun valtioneuvoston päätöksen (45/96) 2 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohtien mukaisille investointi- ja kehittämishankkeille siten kuin tässä päätöksessä määrätään.

2 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspalvelun piiritoimisto voi myöntää tuen toiminta-alueellaan toteutettavalle investointihankkeelle, jonka hyväksyttävät kustannukset eivät ylitä 10 miljoonaa markkaa. Vastaavasti piiritoimisto voi myöntää tukea kehittämishankkeelle, jonka hyväksyttävät kustannukset eivät ylitä 1 miljoonaa markkaa.

3 §

Kauppa- ja teollisuusministeriön yrityspal-

Helsingissä 2 päivänä huhtikuuta 1996

velun piiritoimisto tekee maksatuspäätöksen myöntämänsä tuen osalta.

4 §

Mikäli 1 §:ssä tarkoitettu hanke liittyy uuden teknologian käyttöönottoon tai hanketta rahoitetaan osaksi Euroopan unionin aluekehitysrahastosta, tuesta päättää kuitenkin kauppa- ja teollisuusministeriö.

5 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö voi erityisistä syistä pidättää päätösvallan 1 §:n mukaisesta tuesta.

6 §

Kauppa- ja teollisuusministeriö antaa piiritoimistoille tarkempia ohjeita tuen myöntämisestä.

7 §

Tämä päätös tulee voimaan 3 päivänä huhtikuuta 1996.

Kauppa- ja teollisuusministeri *Antti Kalliomäki*

Erikoistutkija Jari Kostama

N:o 243

Sosiaali- ja terveysministeriön päätös**sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen maksullisista suoritteista annetun sosiaali- ja terveysministeriön päätöksen muuttamisesta**

Annettu Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeriö on
muuttanut sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskuksen maksullisista suoritteista 20 päivänä joulukuuta 1995 annetun päätöksen (1628/95) 3 §:n 3 kohdan sekä *lisännyt* päätöksen 1 §:ään uuden 4 kohdan seuraavasti:

1 §

Maksuttomat suoritteet

4) sosiaali- ja terveysministeriön toimeksiannosta annettavat 3 §:n 3 kohdassa tarkoitetut palvelut.

3 §

Liiketaloudellisesti hinnoiteltavat maksulliset suoritteet

3) laitoksen omiin rekistereihin ja tietokantoihin perustuva tietopalvelu, jollei 1 §:n 4 kohdasta muuta johdu;

Tämä päätös tulee voimaan 15 päivänä huhtikuuta 1996. Päätös on voimassa vuoden 1996 loppuun.

Helsingissä 3 päivänä huhtikuuta 1996

Sosiaali- ja terveysministeri *Sinikka Mönkäre*

Ylitarkastaja Tuula Karhu

N:o 244

Maa- ja metsätalousministeriön ilmoitus eräistä päätöksistä

Annettu Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeriö ilmoittaa Suomen säädöskokoelmasta 17 päivänä lokakuuta 1980 annetun asetuksen (696/80) 2 b §:n nojalla, sellaisena kuin se on 22 päivänä joulukuuta 1993 annetussa asetuksessa (1364/93):

Maa- ja metsätalousministeriö on antanut seuraavan päätöksen:

Päätöksen nimike	MMM:n määräys- kokoelman n:o	antopäivä	voimaan- tulopäivä
MMMp Egyptissä tuotetun perunan tuonnin ja markkinoinnin kieltämisestä	47/96	4.4.1996	19.4.1996

Edellä mainittu päätös on julkaistu maa- ja metsätalousministeriön määräyskokoelmassa. Päätös on saatavissa maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksesta, osoite Liisankatu 8, PL 250, 00171 Helsinki, puh. (90) 134 211.

Helsingissä 4 päivänä huhtikuuta 1996

Maa- ja metsätalousministeri *Kalevi Hemilä*

Ylitarkastaja Timo Rämänen